

Bécsi koksz kizárólagos Kelen-bank Telefon 66. 224

Ki választja a közgyűlést, a polgárság, vagy a városi tanács?

A közigazgatási bíróság ítéletét nem viszi be a tanács a januári közgyűlésre. — Mit javasol a tanács és mit fogad el a közgyűlés?

(A Délmagyarország munkatársától.) Aki figyelemmel kíséri mostanában a városigazgatás eseményeit, könnyen megállapíthatja, hogy a város hatósága a régi, bemohosodott rendszer megvédelméért érdekében egészen újszerű fogásokhoz nyúl és azokat kiváló sikerrel alkalmazza a szelid, szolid és kritikanélküli szavazógéppé öregedett közgyűlési többség segítségével. A tanácsi javaslatok rendszerint szelidek, szeliden elutasítók, mire azonban a közgyűlési tárgyalás formáinak keresztül jegyzőkönyvi határozattá érnek, csodálatos metamorfózison mennek keresztül. Szigorú diktátumokká válnak, amelyek szinte a reparáció lehetőségét is kizárják.

Hogy közeli példával illusztráljuk a helyzetet, nemrég, talán az októberi közgyűlésen történt, hogy az egyik törvényhatósági bizottsági tag karácsonyi segély megszavazását javasolta a városi tisztviselők számára. A tanács az indítványt atyai jóindulattal terejlesztette a közgyűlés elé. Az atyai jóindulat abban nyilvánult meg, hogy a tanács nem kívánta az indítvány rideg elvetését, hanem azt visszakérte a közgyűléstől, hogy a legközelebbi közgyűlésen, amikor már tiszta képet nyer a város pénzügyi helyzetéről, konkrét javaslatot tehessen ebben az ügyben. A vita hevében alig vette észre valaki, hogy a polgármester a tanácsi javaslatot eltérőleg tette fel a kérdést szavazásra és csak a szavazás után derült ki, hogy a közgyűlés többsége a tanácsi javaslat értelmében nem adta vissza az indítványt a tanácsnak, hanem napirendre tért fölőtte, ami azt jelenti, hogy hasonló tárgyú indítvány hat hónapon belül nem terjeszthető ismét a közgyűlés elé.

Ugyanez történt Wimmer Fülöpnek azzal az indítványával is, amellyel novemberben kísérelte meg a közgyűlés felfrissítésének elrendelését. A jóindulatu tanácsi javaslatból napirendre tért, mert a tekintetes tanács vita közben megneheztelt az indítványozóra.

Jött azonban a közigazgatási bíróság ítélete, amelynek alapján Wimmer Fülöp nem indítványt, hanem interpelláció formájában ismét a közgyűlés elé vihette a kérdést. A tanács válasza az eredeti szövegezésben egészen konciliáns volt, bár erősen halogató tendenciájú. Mégis azt lehetett belőle kiérteni, hogy a tanács nem akarja megfosztani a közgyűlést a kérdés alapos tárgyalásának a jogától, hanem kellő megfontolás és áttanulmányozás végett csak egyhónapi haladékot kér rá. Januárban majd az ítéletet konkrét javaslat kíséretében bemutatja a közgyűlésnek.

A vita természetesen heves volt, itt-ott a személyes él is kiütközött belőle, ami ismét alkalmat adott a tanácsnak, illetve a polgármesternek a kipróbált taktikai fogás alkalmazására. A tanács haragszomrádot játszva, megneheztelt az interpellálóra és észrevétel nélkül olyan határozatot diktált, amely lényegesen eltér az eredeti javaslatától.

A közgyűlés azzal, hogy tudomásul vette a vita hevében megváltozott tanácsi választ, mint most kiderül, nem kötelezte a tanácsot arra, hogy a januári ülésen konkrét javaslat kíséretében bemutassa a közigazgatási bíróság ítéletét, hanem teljes szabadkezelt biztosított ebben az ügyben is a tanácsnak.

A Délmagyarország munkatársa kérdést intézett dr. Somogyi Szilveszter polgármesterhez, hogy mi történik a decemberi közgyűlésen történtek után. A polgármester kijelentette, hogy a közgyűlés teljes mértékben elfogadta ebben az ügyben a tanács álláspontját, amely szerint a közigazgatási bíróság ítélete a közgyűlés teltségére és elhatározására bízva a felfrissítés kérdésének eldöntését.

— Ha a közgyűlés nem kívánja felfrissíteni magát, akkor nem lesz felfrissítés — mondotta a polgármester —, mert a közigazgatási bíróság azt nem rendelte el, csupán annyit mondott ki ítéletében, amit különben is tudtunk már régen, hogy a felfrissítésnek törvényes akadálya nincsen. Nem tudom ezek után, hogy a tanács szükségesnek tartja-e az ítélet bemutatását. Lehet, hogy nem is vesszük többet ezt az ügyet a közgyűlés elé. Nem valószínű, hogy a januári közgyűlés napirendjére kitérnénk. Abban az esetben, ha a tanács mégis betervezi majd az ítéletet, egyelőre nem tudom, hogy mi lesz a tanács javaslata.

Megkérdeztük a polgármestertől, hogy a tanács javaslata, amellyel Wimmer interpellációját betervezte a közgyűlés elé, miért módosult tárgyalás közben.

— Az eredeti javaslat szelleme tényleg engedékeny volt, de kizárólag azért, hogy az interpelláló a választ tudomásul vehesse. Mikor azonban láttuk, hogy nem veszi tudomásul ezt is, hogy elragadja az indulat, hát mi is szigorítottunk a válaszon. A közgyűlés így vette a választ tudomásul.

A tényleges helyzet ismeretében az a gyanunk, hogy a közgyűlés tudomásul vette volna akkor is a tanács választát, ha az a következőképpen szólott volna: »Marad továbbra is a jelenlegi helyzet: nem a közgyűlés választja a tisztikart, hanem — mint most történik, a tisztikar választja a közgyűlést. A tanácsnak joga van a legkevesebb adót fizetők sorából is virilistákat választani. A közgyűlés ne zavarja az autonómiát!«

Befejezéshez közeledik a határmenti telekkönyvek kicserélési munkálata.

Februárban a szegedi járásbírószágra kerülnek a telekkönyvek.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi telekkönyvi hivatalban még karácsony előtt megkezdtek a szerb megszállott területi községek telekkönyveinek kicserélési munkálatait. A Szegedre érkezett szerb delegáció vezetője, Ramadanszky Lyubomir, a belgrádi igazságügyminisztérium kiküldötte már nagyrészt átvette a Horgos községre vonatkozó telekkönyveket. A szerb delegáció nemcsak a telekkönyveket veszi át, hanem az ítéletábránál irattárba helyezett polgári és büntető ügydarabokat is, amelyeket annak idején a jelenleg jugoszláv megszállott területen működő bíróságok terjesztettek fel.

Ugy Magyarország, mint Jugoszlávia részéről 3-3 bizottság működik, mindegyik bizottság 3-3 taggal. A magyar bizottság Szabados Béla budapesti ügyészségi alelnök ve-

zetésével, Fekete Márton, Vaidics László telekkönyvvezetőkkel, a szabadkai és törökkanizsai telekkönyvi bíróságoknál lévő telekkönyveket veszi át. A szabadkai bíróságtól a bajai és bácsalmási járások községeire vonatkozó, míg a törökkanizsai járásbírószágtól a Deszk, Szőreg, Klárafalva, Új- és Ószentiván, Küküllőháza és Gyála község egy részére vonatkozó telekkönyveket.

Jugoszlávia részéről szintén három bizottság működik. Az első bizottság, amely a Horgos községre vonatkozó telekkönyveket veszi át, nagyrészt már befejezte munkáját. A kicserélések befejezés felé közelednek, úgy hogy február elején a törökkanizsai és szabadkai bíróságoktól áthozott telekkönyveket már át is adják a szegedi bíróságnak.

Böröndöt lopott a vonatban és azzal vezette félre a csendőrt, hogy a tolvaj kiugrott a robogó vonatból.

Békéscsabán elfoglalták a szegedi iparos vakmerő tolvaját.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország nemrégiben beszámolt Szabó Gábor szegedi iparos hajnali kalandjáról, amely alkalommal Vásárhely és Békéscsaba között a vonalon ellopták podgyászát. Szabó az egyik harmadik osztályú kocsiában utazott. Hajnalban négy óra felé arra lett figyelmes, hogy valaki a podgyászái között keresgél. Az iparos figyelni kezdett, majd hirtelen azt vette észre, hogy egy ismeretlen egyén utóböröndjével sietve távozik. Szabó utána rohant, de a kocsi ajtaja becsapódott előtte és azt nem tudta kinyitni. Kiáltásaira az utasok a menekülő tolvaj után rohantak. Az utolsó személykocsiban az egyik utas rémülten mondotta el, hogy néhány pillanattal előbb valaki elrohant mellette, a kocsi ajtaját kinyitotta, podgyászát kidobta, majd maga is kiugrott a robogó vonatból.

Az utas előadása után a vonalon utazó csendőr azonnal megrántotta a vészféket. A vonat nyomban megállt, de a hajnali sűrűkútleiben nem tudtak ráakadni az ismeretlen egyénre.

A megindult nyomozás során később megállapították, hogy a vonatból való vakmerő kiugrás valószínűleg meg sem történt és a tolvaj az az utas lehetett, aki a vasúti kocsi-ban tartózkodó csendőrt azzal a mesével vezette félre, hogy a tolvaj kiugrott a vonatból.

Szabó Gábor karácsony másodnapján ismét

átutazott Békéscsabára, amikor az ottani állomáson elloptott böröndjét ismerle meg az egyik várakozó utas kezében. Szabó azonnal szólt az állomási rendőrnek. Az ismeretlen egyént leigazoltatták, aki azután bevallotta, hogy Szabó Gábor böröndjét ő lopta el és amikor látta, hogy a tolvajlást felfedezték, kitalálta azt a mesét, hogy a tolvaj kiugrott a vonatból. A ravasz tolvajt, Csávosi Andrást letartóztatták és ellene lopás címén indult meg az eljárás.

CSAK

EGLEO

FOGPÉPET VEGYEN A
FOGAK CÉLSZERŰ ÁPOLÁSÁRA

Mh45

CIPŐK

mérték után, elegáns kivite-ben, szolid áron cipőszalonjában, Károly u. 8. kaphatók

VÉRTESI